

Nd.

188. Frumvarp

til laga um útsvör.

(Eftir 2. umr. í Nd.).

I. KAFLI.

Almenn ákvæði.

1. gr.

Í lögum þessum merkja:

Atvinnusveit: Hrepp eða kaupstað, þar sem gjaldþegn hefir rekið eða stundað atvinnu án þess að eiga þar lögheimili.

Dvalarsveit: Hrepp eða kaupstað, þar sem aðili hefir orðið útsvarskyldur vegna dvalar án þess að hann eigi þar lögheimili.

Gjaldár: Það ár, er niðurjöfnun útsvars fer fram.

Heimilissveit: Hrepp eða kaupstað, þar sem gjaldþegn á lögheimili.

Niðurlögnunarnefnd: Niðurlögnunarnefnd í kaupstöðum og hreppsnefnd, ásamt tilkvöddum skattanefndarmanni, í sveitum, nema sjerstaklega sje öðruvisi um mælt.

Sveit: Bæði hrepp og kaupstað.

Sveitarstjórn: Bæði hreppsnefnd og bæjarstjórn.

Útsvarsár: Árið næsta á undan niðurlögnun.

2. gr.

Reikningsár sveita er almanaksárið.

Fyrir lok nóvembermánaðar ár hvert skulu bæjarstjórnir gera áætlun um tekjur og gjöld kaupstaðar næsta reikningsár. Ræða skal áætlun á tveim fundum með að minsta kosti viku millibili. Við síðari umræðu skal athuga áætlun lið fyrir lið, og greiða skal atkvæði bæði um hverja grein fyrir sig og áætlun í heild sinni. Áætlun skal liggja til sýnis almenningi 2 vikur í desembermánuði á hentugum stað, er bæjarstjórn tiltekur.

Í hreppum skal hreppsnefnd semja áætlun fyrir yfirstandandi ár áður en niðurlögnun útsvara hefst.

Áætlun samkvæmt 1. og 2. málsg. skal síðan vera regla um upphæð gjalda í sveitinni og fjárstjórn hennar á reikningsárinu.

3. gr.

Að því leyti, sem aðrar tekjur sveitar hrökkva ekki til að greiða gjöldin, skal jafna niður á gjaldþegna hennar því, er á vantar, að viðbættum 5%—10%, og heitir gjald það *útsvar*. Það má ekki nokkru sinni nema meiru en meðaltali útsvara í sveitinni 3 síðustu árin, að viðbættum fimtungi, nema

sýslunefnd veiti hreppsnefndum til þess samþykki sitt, en atvinnumálaráðherra bæjarstjórnnum.

Nú þykir sveitarstjórn sýnt á gjaldárinu, að innheimtar tekjur hrökkvi ekki til greiðslu gjalda, og getur þá sveitarstjórn, að fengnu samþykki áðurnefndra stjórnarvalda, ákveðið framhaldsniðurjöfnun til greiðslu þess, er á vantar, þannig að því verði bætt við útsvar hvers einstaks gjaldanda eftir ákveðnu hundraðshlutfalli.

II. KAFLI.

Um útsvarsskyldu.

4. gr.

Útsvar skal leggja á eftir efnunum og ástæðum. Skal þá til greina taka:

1. Eignir aðilja, hverjar þær eru og hversu verðmætar, hversu miklar skuldir hvíla á aðilja og hversu miklar eignir hann á afgangsskuldum. Ef eigi er lagt sjerstakt útsvar á konu manns, þá skal með sama hætti athuga eignir hennar og skuldir, þegar lagt er á hann.
2. Tekjur aðilja, þær er hann hafði síðastliðið ár, og að því leyti sem útlenda gjaldþegna varðar (6. gr. B, 1—2) og þá, er í 25. gr. 2. og 3. tölul. segir, tekjur þær, er þeir hafa haft á gjaldárinu. Þá skal athuga, í hverju tekjurnar voru fólgnar, hversu mikil fyrirhöfn, kostnaður og áhætta var samfara öflun þeirra.
3. Ástæður aðilja að öðru leyti, svo sem fjölskyldu hans, heilsufar hans og þeirra, sem á vegum hans eru, höpp eða óhöpp, sem hann hefir orðið fyrir, svo sem slys, dauðsföll, fjárskaða af sjó, veðri eða vötnum, sjerstakan uppeldiskostnað eða menningarkostnað barna hans, er nauðsynlegan má telja eða venjulegan, tap á ábyrgðum og sjerhvað annað, er telja má máli skifta um gjaldþol hans og með sanngirni má til greina taka til hækkunar útsvari hans eða lækkunar.

5. gr.

Ef gjaldþegn telur ekki fram eignir sínar og tekjur eða veitir ekki að öðru leyti þá fræðslu um hagi sína, er niðurjöfnunarnefnd krefur hann, þá skal hún áætla honum riflegar eignir og tekjur, svo að áreiðanlegt megi telja, að hann vinni ekki á því að halda upplýsingum fyrir nefndinni.

6. gr.

Útsvarsskyldir eru:

A. Aðiljar heimilisfastir á Íslandi:

1. Allir einstaklingar, karlmenn sem konur, ungir sem gamlir, í hverri stöðu sem þeir eru, svo framarlega sem þeir verða taldir færir um að greiða að minsta kosti 5 króna útsvar. Enginn verður útsvarsskyldur eftir þessum lið (I.), nema hann hafi á útsvarsárinu haft hjer á landi heimilisfang að minsta kosti 3 mánuði.

Undanþegnir eru útsvari:

- a. Fyrirsvarsmenn annara ríkja hingað sendir og þjónustufólk þeirra, sem er annara ríkja þegnar.
- b. Sendimenn íslenska ríkisins, sem erlendis dveljast meira en 9 mánuði á útsvarsárinu, enda þótt þeir teljist að lögum heimilisfastir á Íslandi.
- c. Konur, sem giftar eru þegar niðurjöfnun fer fram. Þó má leggja útsvar á gifta konu:
 1. Ef hún hefir sjereign eða hjúskapareign, er gefa arð svo að um muni.
 2. Ef hún hefir atvinnu.
 3. Ef hún hefir slitið samvistir við bónda sinn.

II. Fjelög. Þar til teljast:

1. Fjelög með ótakmarkaðri ábyrgð og fjelög með takmarkaðri ábyrgð, svo sem hlutafjelög og gagnkvæm ábyrgðarfjelög. Eigi má leggja bæði á fjelag og fjelagsmann hjer heimilisfastan vegna eignar hans í fjelagi og tekna, er hann hefir af henni, enda liggi glögg greinargerð fyrir niðurjöfnunarnefnd um þetta efni.
2. Samvinnufjelög. Þau greiða útsvör af arði sakir skifta við utanfjelogsmenn með sama hætti sem kaupmenn á staðnum, enda láti fjelag niðurjöfnunarnefnd í tje glöggva skýrslu um skifti sin við utanfjelogsmenn og ágóða af þeim. Annarskostar skal nefndin áætla þessi skifti og leggja útsvar á fjelag samkvæmt þeirri áætlun.

Undanþegin útsvari eru:

- a. Fjelög, sem leyst eru undan útsvarsskyldu með lögum.
- b. Fjelög, sem enga atvinnu reka, svo sem fjelög til eflingar listum og visindum, skemtifjelög, líknarfjelög, stjórnmalafjelög, trúbragðafjelög o. s. frv.
- c. Fjelög, sem að visu reka atvinnu, en verja öllum ágóða af starfsemi sinni beinlínis til almenningsheilla samkvæmt samþykktum sínum.

III. Sjóðir og stofnanir.

Undanþegnir eru þó útsvarsskyldu:

- a. Ríkissjóður og aðrir sjóðir, sem standa undir umsjón ríkisstjórnarinnar, svo sem Ræktunarsjóður, Söfnunarsjóður, Þorkilliisjóður, o. s. frv. Um útsvör annara ríkisstofnana fer eftir lögum nr. 47, 4. júní 1924.
- b. Sjóðir og stofnanir, sem enga atvinnu reka.
- c. Sjóðir og stofnanir, sem verja tekjum sínum samkvæmt skipulagsskrá sinni beinlínis til almenningsheilla, þar með taldar bústofnslánadeildir.
- d. Landsbanki Íslands og útibú hans.
- e. Sparisjóðir.

IV. Bú, er skiftameðferð sæta og tekjur hafa.

B. Aðiljar heimilisfastir erlendis:

1. Þeir, er verið hafa á gjaldárinu sjómenn á skipi, skrásettu hjer á landi eða gerðu út hjeðan 3 mánuði á gjaldárinu eða lengur, eða hafa stundað hjer atvinnu eða dvalist hjer ekki skemri tíma.
2. Þeir, er reka hjer atvinnu í landi eða landhelgi á gjaldárinu, svo sem verslun, sjávarútveg, fiskverkun, eða hafa hjer laxveiði til atvinnu eða laxár á leigu, afnot af jörð, eiga hjer eignir, er arð gefa, o. s. frv.

3. Erlend tryggingarfjelög.

7. gr.

Nú hefir aðili dvalist hjer svo lengi, að hann verður útsvarsskyldur (6. gr. A. I niðurl. og B. 1), og skal þá leggja á hann útsvar hlutfallslega eftir dvalartíma hans. Ef aðili stundar hjer atvinnu (6. gr. B. 1) eða rekur hjer atvinnu eða á hjer eignir (6. gr. B. 2), þá skal einungis leggja á þá atvinnu, er hann hafði hjer á landi á gjaldárinu, og eignir hans hjer og tekjur af þeim.

Útsvör erlendra tryggingarfjelaga skal miða við skattskyldar tekjur þeirra hjer á landi á útsvarsárinu og iðgjöld þessa árs af tryggingum, er þeir hafa tekist á hendur fyrir milligöngu umboðsmanna sinna hjer.

III. KAFLI.

Hvar leggja skal á gjaldþegn hvern og hvaða sveit fær útsvar hans.

8. gr.

Þar skal leggja útsvar á gjaldþegn, sem hann hafði heimilisfang vitanlega eða samkvæmt manntali næst á undan niðurjöfnun. Nú á aðili hvergi heimilisfang, og skal þá leggja á hann þar, sem hann dvelst, þegar niðurjöfnun fer fram. Nú er heimilislauð maður skráður á skip, sem hjer á heimili eða hjerðan er gert út, og skal þá leggja útsvar á hann í heimilissveit skips-eiganda, ef hann gerir skip út, en ella í heimilissveit útgerðarmanns.

Leggja skal samkvæmt 1. málgr. á allar eignir manns og tekjur á útsvarsárinu, hvar sem þeirra er aflað; þó má leggja á gjaldþegn á fleiri stöðum en einum:

- a. Ef hann hefir heimilisfasta atvinnustofnun, svo sem útibú, víðar en í einni sveit, enda má þá ekki leggja á hann að því leyti í heimilissveit hans.
- b. Ef hann hefir leiguliðaafnot af landi, þótt ekki fylgi ábúð, þar með talin laxveiði, ábúð á jörð eða jarðarhluta, lóðarafnot, ef þau gefa arð, enda má þá ekki leggja á hann að því leyti í heimilissveit hans.
- c. Ef hann er erlendis búsettur og rekur atvinnu hjer á landi á einum stað eða fleirum, eða stundar hjer atvinnu eða dvelst hjer á gjaldárinu. Á hverjum stað má þó aðeins leggja á þær eignir, sem þar eru, og þær tekjur, sem þaðan eru fengnar eða í hlutfalli við dvöl þar.
- d. Ef maður hefir lögheimili á fleirum stöðum en einum. Aðili á þó heimtingu á því, að hann verði feldur af útsvarsskrá á öðrum staðnum jafnskjótt sem hann sannar, að á hann hafi verið lagt á hinum, enda hafi hann eigi krafist þess, að hann yrði þar einnig feldur af skrá.
- e. Þar skal leggja á erlend tryggingarfjelög, sem aðalumboðsmaður þeirra hjer á landi er heimilisfastur.

9. gr.

Þar í sveit skal útsvar gjalda, sem það var á lagt, enda á hún alt útsvarið. Þó skal skifta útsvari milli sveita:

1. Ef aðili rekur atvinnu í fleirum sveitum en einni, enda taki fyrirmæli 8. gr. a.—c. liðar eigi til, og sje atvinnan ekki skemur rekin en 8 vikur. Þó skal skifta útsvari, ef rekin hefir verið selveiði, hvalveiði, sildarkaup, sildarsala, sildarverkun eða sildarbræðsla, verksmiðjuíðnaður hverskonar sem hann er, enda þótt skemur sje rekið, svo og ef skip leggur upp afla sinn utan heimilissveitar útgerðarmanns eða eiganda að minsta kosti samtals 4 vikur af gjaldárinu.
2. Ef maður stundar atvinnu utan heimilissveitar sinnar að minsta kosti samtals 3 mánuði á gjaldárinu í sömu sveit og hefir fengið kaup að minsta kosti 3000 kr., þar með talið fæði og önnur hlunnindi, er hann kann að hafa haft, reiknuð eins og skattanefnd í þeirri sveit telur þau til tekjuskatts.
3. Ef maður er lögskráður á skip utan heimilissveitar að minsta kosti 3 mánuði af gjaldárinu samfleytt í sömu sveit og hefir fengið kaup, að minsta kosti 5000 kr., þar í talin hlunnindi þau, er getur um í 2. tölulið, reiknuð eins og þar segir.
4. Ef gjaldþegn flyst búferlum milli sveita eða á samtímis lögheimili í tveimur sveitum á gjaldárinu, en þó fær engin sveit hluta af útsvari, nema aðili hafi að minsta kosti átt þar heima 3 mánuði á gjaldárinu.

10. gr.

Nú skal skifta útsvari eftir 9. gr. 1. tölul., og skal það þá gera með hliðsjón til eigna aðilja í atvinnusveit hans og hversu mikill hluti tekna hans sje þaðan fenginn. Ef svo er ástatt sem í 9. gr. 2. og 3. tölul. getur, þá skal skifta útsvari með hliðsjón af því, hversu mikill hluti af tekjum gjaldþegns stafar frá atvinnu hans í atvinnusveit. Þó skal heimilissveit aðilja aldrei fá minna en $\frac{1}{3}$ hluta af útsvari hans.

Þegar svo er farið sem í 9. gr. 4. tölul. segir, skal skifta útsvari í hlutfalli við þann tíma, er aðili hefir átt heima eða dvalist í hvorri eða hverri sveit.

11. gr.

Öllum þeim, er í 8. gr. a. og b. og 9. gr. segir, er skylt að senda sveitarstjórn í atvinnusveit eða dvalarsveit skýrslu um atvinnu sína þar og dvöl, eignir sínar þar og tekjur, atvinnutíma og dvalartíma o. s. frv., eftir því sem við á, þeim, er í 8. gr. getur, fyrir febrúarlok, en hinum áður en þeir hverfa aftur úr atvinnusveitinni.

Öllum þeim, er hafa í þjónustu sinni utansveitarmenn, er skylt að senda sveitarstjórn sinni fyrir hver áramót skrá yfir þá með þeim upplýsingum, er í 1. málsg. getur. Atvinnumálaráðherra getur lagt dagsektir við, ef á brestur.

Atvinnumálaráðherra setur reglur um eyðublöð undir skýrslur þessar og annað, er að þessum atriðum lýtur, enda er honum heimilt að setja reglur um dagsektir, ef brestur verður á skýrslum.

12. gr.

Ef útsvör verða talin hlutfallslega hærrí, svo að nemi 10% eða meira,

í heimilissveit gjaldþegns en atvinnusveit, og útsvörum á að skifta milli þeirra, skal draga frá þeim hluta útsvara, er gjalda skal atvinnusveit þá upphæð, sem ætla má, að aðili mundi minna hafa goldið, ef hann hefði átt heima í atvinnusveit, enda skal heimilissveit hans endurgjalda honum þá upphæð. Með samsvarandi hætti skal bæta við þann hluta, er greiða skal atvinnusveit, ef útsvör þar verða talin hlutfallslega hærri, svo að 10% eða meira nemi, en í heimilissveit, enda greiði aðili þá heimilissveit það, er á vantar. Sömu meðferð skal hafa, ef gjaldþegn flytst búferlum milli sveita eða á lögheimili víðar en í einni sveit, þó svo, að ef útsvör eru hærri í þeirri sveit, sem í er flutt, getur niðurjöfnunarnefnd þar jafnað útsvarsaukanum á gjaldþegn með aukaniðurjöfnun.

Finna skal, hvort útsvör verði talin hlutfallslega hærri eða lægri í einni sveit en annari, með því að leggja saman í hvorri sveit eða hverri hlutfallið milli skuldlausra eigna gjaldþegna sveitarinnar eftir síðasta skattframtali og útsvara þar, hlutfallið milli skattskyldra tekna þeirra og útsvara og hlutfallið milli gjaldendatölu sveitarinnar og útsvara og deila síðan með 3. Skera þær tölur, er þá koma fram, úr því, í hvorri sveit eða hverri sje hlutfallslega hærri eða hæst útsvar.

Atvinnumálaráðuneytið getur sett reglur til leiðbeiningar um þetta atriði, og er heimilt, ef það kemur í ljós, að fyrstnefnda hlutfallsins gætir of mikið, að draga úr gildi þess, með því að deila eignum samkvæmt skattframtali með tölu, er telst hæfileg, þó ekki hærri en 10.

13. gr.

Útsvar, sem ekki nemur meiru en 20 krónum, fellur altaf óskift til heimilissveitar gjaldþegns.

Ef upphæð sú, er greiða skyldi af einstöku útsvari, nemur ekki 5 krónum, þá fellur útsvar það óskift til heimilissveitar gjaldþegns.

14. gr.

Sveitarstjórn gerir um hver áramót skrár yfir þá gjaldþegna, er hún byggur sig eiga að fá hluta af útsvörum þeirra frá annari sveit, ásamt upplýsingum um atvinnu hvers, kaup, tekjur og eignir þar í sveit, vinnutíma og dvalartíma o. s. frv. Sendir sveitarstjórn síðan skrárnar til viðkomandi sveitarstjórna. Sveitarstjórnir senda hver sína skrá að lokinni aðalniðurjöfnun til viðkomandi yfirskattanefndar með athugasemdum sínum, og skiftir hún síðan útsvörum innan tveggja mánaða, nema skifti verði að dragast lengur vegna nýrra upplýsinga.

Skjóta má þessum málum til atvinnumálaráðuneytisins, þar til landsyfirsattanefnd kynni að verða sett á stotn.

15. gr.

Sveit, þar sem á aðilja er lagt, greiðir atvinnusveit þann hluta af útsvörum, er henni ber, 2 mánuðum eftir að skifti á útsvörum hafa farið fram samkvæmt 14. gr. 1. málgr., nema sannað sje með árangurslausu lögtaki eða með öðr-

um hætti, er atvinnumálaráðherra metur, ef ágreiningur verður, að útsvar sje ófáanlegt. Ef útsvar heimtist síðar, skal það af því gjalda, er eftir stóð.

IV. KAFLI.

Um niðurjöfnun útsvara.

16. gr.

Utan kaupstaða jafnar hreppsnefnd niður útsvörum.

Heimilt er sýslunefnd að ákveða þóknun fyrir niðurjöfnunarstörf í hreppum, þó ekki yfir 5 kr. á dag til hvers nefndarmanns. Þóknun þessi greiðist úr hreppssjóði.

17. gr.

Í kaupstöðum jafnar niðurjöfnunarnefnd niður útsvörum. Formaður niðurjöfnunarnefndar í Reykjavík er skattstjóri, en í öðrum kaupstöðum formaður skattanefndar. Auk þess eiga sæti í nefndinni 4 menn, kosnir blutbundnum kosningum af bæjarstjórn í nóvembermánuði ár hvert til eins árs í senn. Með sama hætti skal kjósa 4 til vara, er taki sæti í nefndinni í forföllum aðalmanna. Kjörgengir eru þeir, sem kjörgengir eru til bæjarstjórna. Skyllt er hverjum manni sjálfum sjer ráðandi, yngri en 60 ára, heilum og hraustum, að starfa í niðurjöfnunarnefnd, en óskyllt er þó sama manni að sitja í henni samfleytt lengur en 6 ár, enda þarf hann ekki að taka við endurkjöri fyr en 6 ár eru liðin síðan hann sat síðast í nefndinni. Konur geta skorast undan kjöri.

Áður en niðurjöfnunarmaður tekur fyrsta skifti til starfa í nefndinni, vinnur hann skriflegt drengskaparheit um að rækja starfið með alúð og samviseusemi.

Bæjarstjórn ákveður þóknun niðurjöfnunarnefndar.

18. gr.

Niðurjöfnunarnefnd skal eiga aðgang að framtölum manna til tekju-skatts og eignarskatts. Einnig er henni rjett að krefja aðilja skýrslna um sjerhvað það, er hún telur skifta máli um útsvar hans.

Alla þá, er veita öðrum atvinnu, svo og banka og sparisjóði, getur nefndin kraflið skýrslna um kaup vinnuþiggjenda og innieign í sparisjóði eða banka. Stjórnarvöldum er skyllt að veita nefndunum upplýsingar eftir þörfum og eftir föngum. Nú er skýrslu samkvæmt þessari málsgrein haldið fyrir nefndinni, og skal þá atvinnumálaráðherra, ef nefndin krefst þess, leggja fyrir aðilja, að viðlögðum dagsektum, að svara skýrslunni, ef ráðuneytið telur hann geta það og vera það skyllt. Þessi atriði verða ekki borin undir dómstóla.

Nefnd er skyllt að halda því leyndu fyrir öllum óviðkomandi mönnum, er hún kemst að í starfi sínu um hagi manna.

19. gr.

Nefndin gerir skrá yfir alla þá, er hún leggur útsvör á, í stafrófsröð eða eftir boðleið, og útsvarshæð fyrir aftan hvert nafn, enda skal nefndin undirrita skrána, þá er henni er lokið.

20. gr.

Niðurjöfnunarnefnd er ályktunarfær, ef meira en helmingur nefndarmanna er á fundi. Skytt er öllum nefndarmönnum að greiða atkvæði, nema mál varði sjálfa þá, maka þeirra, frændur þeirra að feðgatali eða niðja eða systkin og jafnána að mægðum. Afl atkvæða ræður úrslitum. Nú eru atkvæði jöfn, og skal þá sá blutinn ráða, sem formaður fylgir.

Hjón mega aldrei sitja saman í niðurjöfnunarnefnd nje foreldrar og börn.

21. gr.

Aðalniðurjöfnun útsvara fer fram á tímabilinu febrúar—maí, að báðum mánuðum meðtöldum, eftir nánari ákvörðun sýslunefnda og bæjarstjórna. Þó getur atvinnumálaráðuneytið heimilað hreppsnefnd, eftir beiðni hennar, að láta aðalniðurjöfnun útsvara fram fara síðar á árinu, ef ríkar ástæður mæla með því. Útsvarsskrá skal liggja frammi á þingstað hrepps eða öðrum hentugum stað í hreppnum, en í kaupstöðum í skrifstofu bæjargjaldkera eða öðrum hentugum stað, 4 vikur í hreppum og 2 vikur í kaupstöðum, enda skal auglýsa framlagningu skrár í blöðum á staðnum eða með öðrum hætti.

22. gr.

Rjett er manni að finna að útsvari sinu eða að því, ef honum hefir verið slept af skrá, eða að útsvör annara manna sjeu of lág, samanborið við hans, eða að öðrum mönnum hafi verið slept af skrá. Kærur skulu brjeflegar vera, stilaðar til niðurjöfnunarnefndar og komnar í hendur formanni hennar áður liðinn er sá tími, er niðurjöfnunarskrá á að liggja frammi. Skal nefndin úrskurða kærur svo fljótt, sem unt er, og ekki síðar en 14 dögum eftir kærufrest. Nefnd er heimilt að breyta útsvörum bæði til hækkunar og lækkunar, enda hafi aðilja verið send tilkynning um það, að annar gjaldandi hafi borið sig saman við hann, eða að nefndin hafi í hyggju að hækka útsvar hans, enda þótt enginn gjaldenda hafi borið sig saman við hann. Ennfremur er heimilt að hækka útsvar kæranda, enda þótt hann hafi kært það til lækkunar, enda hafi honum verið sú fyrirætlun tilkynt og honum gefinn kostur á að gæta rjettar síns.

Nefndin skal jafnan, svo fljótt sem þess er kostur, senda aðilja tilkynningu, ef hún tekur mann á skrá samkvæmt kærui eða breytir útsvari manns eða kærui hans er ekki sint.

Ef útsvari manns er breytt samkvæmt þessari grein, er honum heimilt að kæra það fyrir yfirskattanefnd, enda þótt hann hafi ekki kært til hreppsnefndar eða niðurjöfnunarnefndar.

23. gr.

Nú vill maður ekki una úrskurði niðurjöfnunarnefndar, og er honum þá rjett að bera málið til úrskurðar fyrir viðkomandi yfirskattanefnd, enda sje kæra komin i hendur formanns yfirskattanefndar áður liðnar sjeu 4 vikur frá dagsetningu úrskurðar i hreppum og 2 vikur i kaupstöðum. Yfirskattanefnd úrskurðar kærur á næstu tveim vikum, frá lokum kærufrests talið, nema draga verði úrskurð af því að afla þurfi frekari upplýsinga. Niðurjöfnunarnefnd lætur yfirskattanefnd i tje útsvarsskrá eða effirrit af henni. Fyrirmæli 18. og 22. gr. taka og til yfirskattanefndar, enda er hreppsnefnd og niðurjöfnunarnefnd skylt að veita yfirskattanefnd upplýsingar um útsvarsálagningu sina eftir föngum.

Yfirskattanefnd fær þóknun fyrir störf sin samkvæmt þessum lögum, og skal reikna hana eftir lögum um tekjuskatt og eignarskatt. Þóknun greiðist úr sýslusjóði eða bæjarsjóði.

Ef ágreiningur verður um þóknun yfirskattanefndar, þá sker atvinnu- málaráðherra úr.

24. gr.

Sá, er ekki vill hlita úrskurði yfirskattanefndar, getur næstu 2 alman- aksmánuði eftir dagsetning úrskurðar hennar skotið honum til atvinnumála- ráðuneytisins, þar til sett kynni að verða á stofn landsyfirskattanefnd. Ráðu- neytið skal venjulega hafa kveðið upp úrskurð sinn 2 mánuðum eptir lok kærufrests. Það hefir sama rjett til að krefjast upplýsinga sem yfirskattanefnd, en það breytir ekki útsvörum annara gjaldþegna en þeirra, sem yfirskatta- nefnd hefir kveðið upp úrskurð um útsvör þeirra.

Úrskurður ráðuneytisins er fullnaðarúrskurður um útsvarsupphæð.

25. gr.

Aukaniðurjöfnun fer fram i lok júní, september og desember ár hvert. Sveitarstjórn getur vikið frá þessum ákvæðum eftir þörfum. Þá skal leggja útsvör á þá:

1. Er teknir skyldu hafa verið á aðalskrá, en hefir verið slept.
2. Er útsvarsskyldir hafa orðið síðan aðalniðurjöfnun fór fram og leggja skal á i þeim hreppi eða kaupstað.
3. Er flutst hafa búferlum á gjaldárinu, en eigi var lagt á þá útsvar i fyrri heimilissveit þeirra.

Skrá skal gera með sama hætti sem aðalskrá. Um framlagning hennar, kærur og úrskurði fer með sama hætti sem fyr segir um aðalniðurjöfnun.

26. gr.

Kærum, sem koma eftir kærufrest, verður ekki sint. Ekki má yfir- skattanefnd eða atvinnumálaráðuneyti heldur breyta útsvari, nema svo reynist, að það hafi verið að minsta kosti 10% of hátt eða of lágt.

V. KAFLI.

Um gjalddaga útsvara, ábyrgð á þeim, innheimtu o. fl.

27. gr.

Gjalddagar útsvara eftir aðalniðurjöfnun skulu vera tveir. Í hreppum skal greiða annan helming útsvara 15. júlí, en hinn helminginn 15. október. Í kaupstöðum skal greiða annan helming útsvara fyrsta virkan dag næsta mánaðar eftir lok niðurjöfnunar, en hinn helminginn 1. september. Nú er heimilað að jafna síðar niður en 15. júlí, sbr. 21. gr., og ákveður þá hreppsnefnd gjalddaga.

Eindagi útsvara eftir aukaniðurjöfnun fer eftir ákvörðun niðurjöfnunarnefndar, en má þó ekki síðar vera en 1. október, ef útsvar var lagt á fyrir þann dag, en ella ekki síðar en 31. desember.

Eindagi á öllu útsvari erlendis búsettra gjaldþegna (6. gr. B, 1–3) skal ávalt vera sá dagur, er útsvarsálagningu á þá er hverju sinni lokið.

28. gr.

Hjón ábyrgjast ekki hvort annars útsvar. Þó ábyrgist bóndi útsvar konu sinnar, er á hana var lagt áður en þau gengu að eigast. Ennfremur getur niðurjöfnunarnefnd kveðið svo á, að hjón skuli ábyrgjast annað fyrir bæði og bæði fyrir annað hvort annars útsvar, ef reynt hefir verið lögtað fyrir síðasta útsvari hjá því þeirra, er það var á lagt, án þess að það hafi að fullu verið goldið, enda búi hjón saman þegar niðurjöfnun fer fram.

29. gr.

Umboðsmaður erlends tryggingarfelags ber ábyrgð á útsvari þess, eins og það væri sjálfs hans útsvar.

Atvinnuveitandi þeirra, er í 6. gr. B. 1. getur, ábyrgist sem sjálfs sín skuld útsvar slíkra manna, án tillits til þess, hvernig kaupgjaldi er varið, og er atvinnuveitanda heimilt að halda eftir alt að 10% af því kaupí, er hann geldur, enda sje honum tilkylnt álagningin svo fljótt sem unt er.

Eignir erlendis búsetts atvinnurekanda, þær, er hann á hjer á landi, skulu vera að lögveði til tryggingar útsvari, sem lagt er á hann hjer á landi, næst á eftir sköttum, er á þeim kunna að hvila til ríkissjóðs Íslands, enda má kyrsetja þær til tryggingar útsvarsgreiðslum, án þess að beiðandi þurfi að setja tryggingu, og halda kyrsetningarmáli til laga fyrir gestarjetti á kyrsetningarvarnarþingi.

30. gr.

Ef útsvar er ekki greitt áður en 2 mánuðir eru liðnir frá gjalddaga, skal gjaldþegn greiða hreppssjóði eða bæjarsjóði dráttarvöxtu af því, sem ógreitt er, 1% fyrir hvern mánuð eða hluta úr mánuði, sem liður frá gjalddaga, uns gjaldið er greitt.

31. gr.

Útsvör og dráttarvöxtu má taka lögtaki.

VI. KAFLI.

Ákvæði til bráðabirgða. Niðurlagsákvæði.

32. gr.

Tímabilið frá fardögum 1926 til ársloka 1927 telst eitt reikningsár.

Útan kaupstaða gerir hreppsnefnd áætlun samkvæmt 2. gr. fyrir reikningsárið frá fardögum 1926 til ársloka 1927 í októbermánuði 1926, enda er henni þá rjett að jafna niður, með gjalddaga 31. desember næsta á eftir, þeim hluta af ákveðinni útsvarsupphæð, er hún telur þurfa til greiðslu hreppsgjalda, þar til útsvör, sem jafnað verður niður með aðalniðurjöfnun 1927, taka að gjaldast.

Ef útsvör áætlunar þeirrar, sem gerð er í október 1926, þurfa að vera hærri en samtala útsvara hreppsins þrjú síðustu reikningsárin, að fimtungi viðbættum og deilt með 2, þá þarf samþykki sýslunetndar.

33. gr.

Í kaupstöðum, þar sem aðalniðurjöfnun útsvara skal lúka fyrir nóvembermánaðarlok eftir gildandi lögum, má jafna niður fyrir næsta nýár $\frac{1}{3}$ af upphæð útsvara kaupstaðarins, svo sem þau hafa verið ákveðin í áætlun hans fyrir 1927, enda sje gjalddagi 31. desember 1926.

34. gr.

Um kærur yfir útsvörum, sem lögð hafa verið á árið 1926, fer eftir eldri lögum.

35. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. jan. 1927. Frá sama tíma eru úr gildi numin þessi lagafyrirmæli:

Tilsk. 20. apríl 1872, um bæjarstjórn í kaupstaðnum Reykjavík, 18. gr. 2. og 3. málsg., 19. gr. 1. másl., 21. gr., 23. gr. 2.—5. málsg. og 24. gr.

Lög nr. 22, 8. okt. 1883, um bæjarstjórn á Akureyri, 18. gr., 21. gr., það sem enn er af henni í gildi, 22. og 23. gr.

Lög nr. 43, 10. nóv. 1905 (sveitarstjórnarlög) 35. gr., 37. gr. 2. málsg. og 38.—44. gr.

Lög nr. 75, 22. nóv. 1907, um bæjarstjórn í Hafnarfirði, 19. og 21.—24. gr.

Lög nr. 48, 10. nóv. 1913, um breyting og viðauka við lög 22. nóv. 1907, um bæjarstjórn í Hafnarfirði, 2. og 3. gr.

Lög nr. 49, 30. nóv. 1914, um breyting á tilsk. 20. apr. 1872, um bæjarstjórn í kaupstaðnum Reykjavík, 6. og 9. gr.

Lög nr. 65, 14. nóv. 1917, um breytingu á lögum nr. 22. 8. okt. 1883,

um bæjarstjórn á Akureyri, og lögum nr. 43, 11. júlí 1911, um breyting á þeim lögum, 10.—12. gr.

Lög nr. 67, 14. nóv. 1917, um bæjarstjórn Ísafjarðar, 18. gr. 1. og 2. málsgr., 19.—22. gr. og 23. gr., að því leyti sem hún varðar útsvör.

Lög nr. 26, 22. nóv. 1918, um bæjarstjórn Vestmannaeyja, 20. gr. 1.—2. málsgr., 21.—24. gr. og 25. gr., að því leyti sem hún varðar útsvör.

Lög nr. 58, 28. nóv. 1919, um breytingu á lögum nr. 30, 22. nóv. 1918, um bæjarstjórn á Siglufirði, 18.—24. gr.

Lög nr. 61, 28. nóv. 1919, um bæjarstjórn á Seyðisfirði, 15. og 17.—21. gr.

Lög nr. 47, 27. júní 1921, um breytingu á lögum nr. 67, 14. nóv. 1917, um bæjarstjórn Ísafjarðar.

Lög nr. 49, 27. júní 1921, um viðauka við og breytingar á lögum nr. 58, 28. nóv. 1919, um bæjarstjórn á Siglufirði, 2. gr.

Lög nr. 65, 27. júní 1921, um breyting á lögum nr. 26, 22. nóv. 1918, um bæjarstjórn Vestmannaeyja.

Lög nr. 25, 19. júní 1922, um breyting á lögum nr. 75, 22. nóv. 1907, um bæjarstjórn í Hafnarfirði.

Lög nr. 29, 19. júní 1922, um breyting á sveitarstjórnarlögum frá 10. nóv. 1905, 1. gr.

Lög nr. 26, 4. júní 1924, um viðauka við lög nr. 29, 19. júní 1922, um breyting á sveitarstjórnarlögum frá 10. nóv. 1905.

Lög nr. 36, 4. júní 1924, um bæjargjöld í Reykjavík, 1. og 12. gr., að því leyti sem þær varða útsvör, og 7.—11. gr.

Lög nr. 46, 4. júní 1924, um útsvarsálagningu erlendra váttryggingarfjelaga. Svo og öll önnur lagafyrirmæli, er fara í bága við lög þessi.